

TÌM RỎ THIÊN CƠ

TẬN-THỂ! TẬN-THỂ!

“Mày-Tạo trở đời, cơ trời tận thể.”
“Nhơn sanh liễu duyệt, chết chẳng ai chôn!”
“Thây nằm đầy đất, thủ trơ về rừng.”
“Ruộng hoang cỏ mọc; máy tạo giáp vòng.”
“Huân nguyên khi tạo-thể. . . .”
“Hỡi người đứng giữa thể gian đại-biên này.”
“Có rõ cơ trời, mà cứu vớt sanh linh.”
“Hay là để cho tan biến! Hỡi ai là người,”
“Mưu cứu thể? có nghĩ cho chăng?!”

Năm Mậu-Thìn (1928)

M(14)

IN TẠI NHÀ IN XƯA-NAY

60-64, Boulevard Bonard, 60-64.

SAIGON

1928

5476

TÌM RỎ THIÊN CƠ

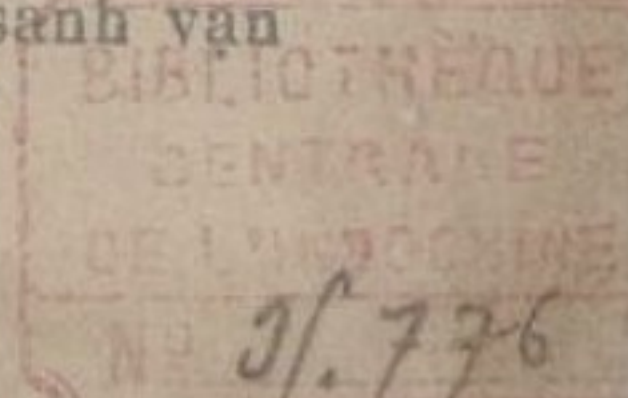
TẬN-THỂ! TẬN-THỂ!

Trước khi muốn rõ thiên-cơ là thể nào? mà thể gian đại-biến, vì lẽ gì mà tận thể?... ôi! hẳn thật cơ trời sắp duyệt loại người! hỏi thể gian có ai thấu rõ?..

Ôi! việc đời hàng muôn ức triệu, trời nào có dấu giếm chi ta, muốn biết trời, hỏi lấy ta thì rõ...

Như tôi từ tôi biết tôi là người "Ta", xung quanh vạn loại thú cầm, tôi mừng biết mấy, mừng là mừng may là mình sanh làm người Ta hơn thú. ôi! cái mừng của tôi chưa biết gì mà mừng đó thôi. Dè dặt, dòm lại thể gian đồng loại cùng loại vật bên mình, chẳng khác giấc chiêm-bao: cái mừng của tôi bỗng nhiên vội đổi một cái kinh hoàn! tinh thần rối rắm! Nào hay đâu bây giờ tôi mới biết, tôi tự hỏi lấy tôi rằng: « Tôi là người Ta, làm gì vạn vật hi sinh tánh mạng mà nuôi người ta như thế? Loài Mộc thời nuôi sự sống và sự ngon ngọt đủ mùi thơm tho; rồi cho tôi loại thú cùng chung chịu đều đau đớn, lấy giọt máu mà nuôi mình? Ta là gì? Ta là người Ta, lạ lòng cho người ta? khôn hơn vạn vật? cơ gì vạn vật đem thân mà nuôi người ta vô cùng đau đớn!

Nếu quả thiệt như vậy, trời sanh ta có đều gì hoan hệ đặt đứng dưới thể gian này chờ dễ nào không? Người ta lãnh cái chức trách của trời làm gì đây? Trời sanh vạn loại hồ ích cho người ta, người ta dễ mà làm gì?

Cớ sao dòm quanh ngó quẩn kẻ già người trẻ kiếp sống chẳng quá trăm năm kể chết, chẳng thấy cái ích gì cho cái gì ở thế ? mà trời lại sanh cho hại vạn loại kia cả ? Thời cái máy công-bình ở đâu ? vẫn thấy có bao nhiêu đều, tranh dạt dành ăn nhau, đánh đập nhau, mà đòi sự khổ, mua sự sướng ! còn cái nọ nặng nề kia không thấy trả ! có lý nào vậy dặng ! may là số chẳng dặng sống ngàn năm còn như thế, nếu sống dặng lâu dài thời thế gian thống khổ đến dường nào nữa ?

Ôi ! Người ta hỏi người ta ? — « Đố ai có biết người Ta là gì ? » Lời này tôi xin hỏi đồng loại toàn cả thế gian này có ai biết ? (Tôi đây hầu sau tôi sẽ giải phan).

Tôi vì chức trách người “Ta” mới hỏi như vậy ! ôi ! kia kia giọt nước mắt thế-gian, chảy tràn sông lấp núi ! nhìn cơ trời mà ghê gớm cho đời ! cũng vì không biết người là gì, cho nên nài cơ trời duyệt chúng ! Có lẽ đồng loại nghe đến đây hỏi tôi rằng : « Tân thế duyệt người cách nào mà dám chắc ? phải chỉ cho rõ, bằng không đủ bằng cơ, thời đều hoan-hệ chẳng dễ gì ? ôi ! Tân gan nát phổi cũng bởi làm người ta, lúc cuối cùng này ? »

- Trước hết nếu muốn biết thế gian tiên duyệt thế nào ? Cần phải biết hình thức trời ; tạo thế bằng cái gì ? lẽ luật làm sao ? sanh thế gian để mà chi ?

Kia các nước văn-minh của loại người hiện thời cách chánh-trị rất hay khéo, lẽ luật chẳng sót một đều, dễ mà ràng trị kẻ dữ, bớ làm lành ! cớ sao càng ràng dầy lại càng nhiều dữ ? Còn trời là chủ thế gian không xuống đây mà trị, hỏi vậy thế gian có cái qua luật trời chẳng ? Vậy thời ta phải tìm coi cơ mẫu-nhiệm là gì mà hay như thế ?

Ôi ! Tìm cho chảy óc tan gan, thời khi lập thành trời đất sanh muôn vạn loại, đứng trong bầu âm khí này ; chộn rộn chàn ràn, hiếp đáp lẫn nhau, lộn quanh dặng

thế . . . ! Ôi ! Dè dàu, coi thì lồng lộng chớ trời rằng trí thế gian lẽ luật có hai chữ « Công-bình » hễ các việc dưới trần, chuyện nào mất lẽ Công-bình, thì chuyện ấy sai luật trời ; Ân công-bình treo gương trước mắt . . . ! Ân công-bình là gì, ân công-bình là cái vòng không khi thiên liêng không khi nào tránh khỏi, chuyện nhỏ thì huờn trả mau, chuyện lớn huờn trả lâu, không hề sai một tí nhỏ : Hỡi người thế gian có rõ cùng chăng ? cũng vì lẽ ấy mà trời sắp duyệt loại người ! (sau sẽ giải rõ).

Ôi ! thế thì sắp tận, mà người vẫn giữ theo thời buổi lẫn chen tranh đạt, ngoài ra không dòm lẫn không-khi của trời mà độ xét ! .

Thế gian hiện thời xuất hiện không biết mấy Đạo, không biết mấy phe nào văn chương, nào trời phật, nào Đào-tạo vật chắc hay khéo cái trời, mà tranh quyền đạt lợi ! Ôi ! mưu chước mà làm chi ? chể tạo mà làm chi ? Giàu mạnh mà làm gì, không biết cơ trời còn mất là bao ? Té ra mông cứu sanh linh, mà lại giết sanh linh cho duyệt chúng ! Nói tóm lại, dẫu người mưu trí thế nào, mà không thấy máy tạo đối xảy thời không bao giờ độ cứu sanh linh này cho dặng .»

Vậy ai là người mưu cứu thế, khá tìm cho rõ thấu máy thiên cơ, có họa là chăng ?

Muốn biết thiên cơ, trước hết phải biết trời sanh thế giới chủ ý gì ? rồi phải biết trời lấy cái gì mà sanh ra người, ta ? lấy cái gì mà sanh vạn vật ? cách sắp đặt làm sao ? nó là cây là vật, kiếp sanh nó làm gì ? loài nào về phương châm nào ? nổi truyền tại đâu ? lấy con mắt mà dòm ra bụi thế phải biết trong 12 loài này. Tôi xin chia từ loại ra đây, hầu người tìm mà hiểu lấy.

1° . . . Điều thứ nhất. — 336 loại Mộc, phải biết trời sanh bốn phận nó để làm gì ? khi sanh, kiếp chết ra làm sao ? Tại sao những trái, khi người ta ăn vào ruột, hột nó vào bao-tử ta không tiêu, sao xương loại thú cứng hèn gì

mà tiêu ra phần hết, còn hột dưa mềm ọp lại không tiêu ?
tạo hóa chế độ tại chỗ nào mà hay như thế, không tiêu đó
ý nghĩa gì ?

Cây nào có trái thì thịt lại không cất nhà ở dặng, còn
những danh mộc trên rừng, như : sao, dầu, gỗ, trái nó
đả ăn không dặng, mình-thịt chắc chắn, trái nó lại có hai
cánh hai bên, dặng thừa khi trời gió bay trong khắp rừng,
ấy đó có phải tạo hóa khi sanh đã biết cho người không
bao giờ trông cây đợi lón cất nhà mà ở đâu ? ấy đó ta
cần phải biết cách sắp đặt của tạo hóa hay khéo đến đường
nào ? rồi biết lấy ta ?”

(2°) Điều thứ Hai — 336 loại vi trùng (mòng muối) trời
sanh mà chi ? bổ ích gì mà có nó ?”

(3°) Điều thứ Ba — 336 loại cá ở biển nước, vì sao cá
lớn ăn cá nhỏ, đồng loại hiệp đáp nhau, trời sanh sao để
mất lẽ công-bình như vậy ! vì sao : nó đẻ 1 lần đến con
trăm con ngàn, thương toàn nuôi đủ, đối với người
khôn, sanh có 1 mà không tròn bổn phận mẹ cha ? Ta
phải tìm cho ra chơn lý trời.”

(4°) Điều thứ Tư — 36 loại rắn, cỏ nọc độc, cắn ta phải
chết, trời sanh làm chi, làm khắp núi rừng bờ bụi, bổ ích
chỗ gì của hóa tạo thế gian.”

(5°) Điều thứ Năm — 336 loại thú vật rừng, trời sanh mà
chi. Như cọp, beo, heo, gấu là thú dữ, ăn tươi nuốt sống
tới loài người, bổ ích gì cho tạo hóa.”

(6°) Điều thứ Sáu — Tại sao lại chia ra 9 loại thú vật nhà,
chẳng khác thú vật rừng, vì có gì thú vật nhà lớp làm
tôi-mọi trót đời ! lớp lại hi-sanh tách mạng cho người ta.
Công-bình ở chỗ nào mà ra như thế...”

Tìm cho hiểu đích xác 6 loài này rồi, thì tìm lần lên loài
thượng-cầm 336 loại chia làm ba...

(7°) Điều thứ bảy. — Loại thượng cầm ăn vật có máu ở
gần dưới đất nước, tại đâu mà sanh nó, bổ ích chỗ nào,
mà trời sanh nó ?”

(8°) *Điều thứ tám.* -- Loại thượng cầm thường ở nơi rừng núi ăn trái cây, không bay xuống chỗ người ta ở, trời sanh nó để ích chi cho đời ? »

(9°) *Điều thứ chín.* -- Loại thượng-cầm, hằng ở trên đỉnh núi, cần phải biết bốn tánh nó, trời sanh chủ ý gì mà có nó trong trời ? »

Lời xin hỏi : « Trong 336 loại thượng-cầm, có nào không thấy nó chết ? Từ hồi nào cho chí bây giờ, có một ai hoặc ở rừng cùng núi mà trông thấy 1 loại chim nào, khi không đau bịnh té xuống mà chết ? cũng khắp thế gian, còn ai không thấy nó sanh hằng ngày, thấy sanh sao không thấy tử ? nó có chết khi nào nó bị bắn, bị bẫy, chờ không hề khi nào rớt xuống đất mà chết vô cớ, tại sao lạ vậy, đồ ai có biết loại chim kiếp từ nó về đâu trong cơ mầu nhiệm của tạo hóa ? Còn như ta bắt nó mà nuôi, thời nó cũng giống ta, biết già biết chết chờ nó ở ngoài trời không bao nhiêu giờ ta trông thấy cái chết của nó ! ấy đó ràng tìm mà hiểu mấy huyền vi (lần sau lời sẽ giải phân)

(10) *Điều thứ mười.* -- « 36 loại ở dưới đất, sắc, da thảo, chi, kềm, vàng bạc vân vân, trời sanh mà chi ? sanh tại chỗ nào hóa ra ? biết sống biết lớn. Tìm cho tới mà hiểu, cơ trời sanh biến những loại này hỏ ích chi cho trời ? »

(11) *Điều thứ mười một.* -- « Ba loại Núi-biển-dầu thuở tạo hóa sanh, dòm cho biết trước sau lâu mau, cái gì làm ra dầu, cái gì làm ra núi ? nước lại lờ rờng ? »

(12) *Điều thứ mười hai.* -- « Nếu người ta tìm hiểu hết trong mấy điều này, thời mới biết người ta, tạo hóa sang bằng cái gì ? để đứng thế giảng mà chi ? Bằng không thấu hiểu mà muốn dịn đỡ cơ trời lúc giáp vòng này, e không trúng mối mà phải bề nỗ hại mạng sanh linh không còn người mà chờ !

Trong 12 điều, tôi đã chỉ vẽ ra, là đều trước mắt ta trông thấy, nếu thấy mà được biết, độ làm sao cho ra những

vật trời sanh không mất lẽ Công-bình mới là trúng là nhằm lý của Hóa-công sắp đặt thuở sơ khai, rồi mới dò dòi cứu thế họa là có nỗi cùng không?

Bây giờ tôi xin rút lại chuyện của loại người? Tào hóa sắp đặt công bình không sê sít, mà người không có một ai ngó đến máy trời cớ tạo, mà chỉ rõ cho loại người, để đến đời cúi cùn như thế, tôi đây là kẻ hậu sanh, mắt vừa trông hỡi còn mờ... thấy dân nói đó, họa là người ta, có biết người ta chẳng là? chớ hẳn thật thế gian vì cái văn minh giả-mang kia, mà chưa thấy một ai trông rõ có trời, vẫn lâm lủi đường cùn mà lại gọi thiên đàng càng ghê gớm, càng văn minh, càng mở mang thì càng thống khổ dân lành, mà sao không ai độ xét, vì lẽ gì đời càng văn minh tiến hóa, mà rồi thế gian thống khổ cùng đông đặc là nghĩa gì? thuở tổ tiên rừng hoang cỏ rậm mà no, ruộng thuộc càng nhiều dân lại đói.

Kìa cả hoàn cầu thế gian có mấy sắc người? từ Âu chi Á; nơi miền Ấn-Độ (xứ chà) da đen.

Cõi Á-đông: Tàu, như Annam thì da vàng. Phía Âu tây da trắng và đỏ. Hỏi vậy trong bầu tạo hóa có 4 sắc da; còn sắc xanh sao không có? Đều này dễ hiểu và vẫn tắc tôi xin nói trước rằng: Ấy đó da xanh bởi kỳ da trời mà không có?

Vì sao trong hoàn cầu tạo hóa phân ranh biển rấp non rào, rồi nói tiếng khác nhau? trời thì trời chung, ý vì tạo hóa chia nước phân ranh khác tiếng như thế? Cái máy công-bình lảo lộn trong đều này rất bí-mật, làm người cần phải biết?

Trời là chủ nghĩa thứ mười, công-bình muôn một, ở dân cũng có trời, thương toàn vạn vật, nếu trời mà ghét một tí nào, bắt lần âm khí trong đời phúc, cũng đủ hại sanh linh tiên tạn. Trời là cái nóng rộng lớn thiên liêng, vô hình vô dạng! bởi vậy trời mà ta kêu bằng ông thì không trúng vào

dầu, trời không phải người Ta mà kêu bằng ông đặng, nếu ta nhận trời hình người, thời vạn vật kia nó tưởng trời ra sao đây? Trời thuở tạo thế bằng cái không khi u minh. Lửa sanh nước, nước sanh đất, rồi vạn loại sanh bằng âm-chắc mà ra, chớ không phải nói: Loại người trời sanh rớt xuống thế gian này đâu? trước hết, phải tìm người ta và vạn loại tạo hóa sanh bằng cái gì? cái gì đậu ra hình xác, biết đi biết nhảy? biết cho rõ ràng ta mới biết đời mà sửa sắp! định thế mới khỏi sai lầm!

Từ thuở sơ khai cho đến khi sanh đủ vạn loại thời đã mấy ngàn năm; khi hoàn toàn rồi, chẳng bao lâu, vì người khôn hơn vật, mới sanh ra đều hun bạo hiệp đập lẫn, mất lẽ công bình, khi ấy mới có người tìm biết, cơ trời, mới lập Đạo, giản giải đời mà cứu thế. Tức là Phật-Đạo sơ khai, trong đời thượng nguyên, thượng nguyên, xuất hiện nơi Tây thiên-trước nước Ấn-Độ. Tại sao mà Phật giáo đạo đời thượng nguyên! ấy đó là xứ Ấn-Độ cuộc đất nổi lên trước hết, có người ta đồng mới sanh đều áp chế, Phật là người ta, tìm rõ cơ trời mà sửa sắp bằng an như bằng thạch, gọi là Đời phật-vậy! phật đối với thế, giáo dân lấy lẽ công-bình tới 9 phần, kém trời có một mà thôi, và lẽ chánh ấy cho đến ngày nay dấu tích hời còn hai chữ Từ-bi mà cái đạo tuy bể mà không mất được, mà hiện thời không có một người biết cho đích xác phật xưa ra làm sao? Vậy thời chủ nghĩa của phật quá dài, cùng tại sao mà nước Ấn-độ có trước, đình sau tôi sẽ giải rõ? hời ải rằng tìm dùm hiểu, bởi đời phật không có sử sách gì hết, cũng bởi hai chữ thái bình (từ bi) mà không có, trong đời có tích mới dịch ra tuồn, bằng lặng yên có đều gì mà hòng có sử. Bởi vậy truyện sách của người ta biết từ đời trung nguyên vẫn xuống mà thôi, nào hay đâu đó là trung nguyên sách lại gọi thượng nguyên, bỏ đức hết mấy ngàn năm, nào ai tìm thiên cơ mà hòng biết?

Trong lúc nữa đời thượng nguyên, thời bên Á-dòng nước Tàu cuộc đất nổi lên đều đủ sanh đủ vạn loại, loài người

vừa đông, thời cũng sanh đều áp chế nhau vì kẻ mạnh, thuở ấy lúa thì lan khắp núi rừng, mạnh ai kiếm lấy mà ăn, cùng trái cây nuôi sống loại người, dè dàu trong một đám đông người, có một người sức mạnh óc khôn, mới đánh đổ hết một tốp, người mà làm chủ, xưng mình hiếp, áp người yếu, bắt kẻ yếu hái lúa vung cho ngói ồ mà ăn; rồi đó tốp người khác thấy vậy bắt chước, cũng tôn người mạnh làm chủ đảng mình hầu ra rừng núi mà tranh đoạt lúa và trái cây, hai đảng kéo đánh nhau, mà tranh lúa, mới phân ranh dành đất nhau, ôi! cũng vì không ai hiểu biết cơ trời, cho đến đôi hiếp đáp nhau mà xưng hùng xưng bá! Đầu óc vua là chọn lý từ đó mà xuất hiện ra; nước Tàu Tam-Hoàng-ngũ-Đế, lưu truyền hạ xuống, bày rangôi cao ngói báu, vinh vang xưng mình là thiên tử nối ngôi trời. Có ai mà thấu rõ cho vì có sự mạnh hiếp yếu mà ra dàu. Cừ tôn tôn trọng trọng coi vua như trời sa xuống đất? Lầu lựa lẽ luật mưu bài sửa trị; song công-bình được 8 phần gọi là Tiên-Đạo; bởi cho nên tiên tu rồi cũng xuống núi giúp vua, ấy là đầu óc của tiên vậy. Chọn tỷ tiên miềng Á-dông như vậy đó. Sau khi Phật hể đạo (là vì mấy ông bày ra chết lâu rồi, phần sách thì không để lại, cho nên mong mỗi lòng người sau không thấu, mới bị Tiên-Đạo lần lần áp chế cả thế gian, chịu quyền vua chúa nước Tàu cả thảy cho đến đời Thuận-vị nước Tàu, coi mời Tiên-đạo hết thời, máy công-bình xây tới, cũng bởi xưa áp chế người, máy công-bình thường phạt, ấy cũng tự mình làm mà ra.

Ta cần phải biết từ Tam Hoàng ngũ-Đế của nước Tàu là vừa xuống Trung nguơn, chớ có tưởng là thượng cổ mà sai lầm lắm đó. Nếu nói Tam-hoàng là thượng cổ trước hết? thì hỏi vậy người ta đâu có đông mà ba ông đó làm Vua ??? -- (sau sẽ giải kỹ)

Bởi trời là máy công bình xây làm Ba, hể góc này vừa phân nửa thì thấy góc nọ lộ ra.... Vì vậy Trung nguơn lần đến chi thứ ba, thì thấy Thành-Đạo bên Âu tạo chế vật-bắc

khéo khôn rồi, mới bài bát đánh đồ dầu óc vua chúa, ấy là cái máy Công-bình của thiêng liêng kia bao giờ tránh khỏi dặng. Tiên-Đạo áp chế thánh buổi thanh thời là lúc trung nguồn, qua Hạ nguồn vừa chí, thời phải trả lại một cách rất hệ trọng, tổn bao nhiêu rồi ghét giận cùng bấy nhiêu ? Cho đến hiện thời thế giải bây giờ xuống đến cùi ba chữ : “Hạ Hạ Hạ” Nguồn rồi, thời toàn Âu Á dầu óc Đế-quốc tiêu duyệt, cho đến nước Tàu, Thánh-Đạo thanh thời. Song than ôi ! chữ nghĩa Tiên với Thánh là đế-quốc thứ nhứt, đế quốc thứ nhì, bảo tồn mỗi nước mà thôi, nếu truyền bá ra, thời sanh dễ xung đột nhau ngay. Không tài nào tránh khỏi hại bởi hai chữ nghĩa gồm lại mà sửa trị, còn trời với phật thời thương tuả xuống mà thôi.

Hiện thời này Thánh-Đạo đã giáp vòng người lên khỏi không-trời, thời đã sắp huờn bởi vì trời sắp thế có ba không bốn, bốn thì huờn nguyên trở lại, từ chuyện nhỏ đến lớn, không hề sai được cái máy thiêng liêng. Kia loại cây, rễ gốc, tới nhánh, rồi lá, lá rụng huờn về cội, cây lúa xấu thì không hạt, trung thì tốt : tốt quá huờn, như xấu quá, trong trời vạn loài, muôn chuyện đời có 3 không dư bốn, mà không 1 cũng không hai ; nay thánh Đạo sắp huờn, huờn cho ai nấy đây ? Ấy chờ hỡi người cầm cân công-bình toán thiên cơ cho đích xác. Nếu bào chế không đúng lượng ly ; thì e nó bề nát thế gian không còn gì mà kể, nếu để huờn lên đến chữ nghĩa trời, thế giải bỏ hoang, nghĩa là : huờn cho trời vậy.

Nếu người muốn biết đời cho đích xác, cần cầm thước đo từ Trung-Nguồn mấy ngàn năm qua hạ. Nguồn còn bao lâu nữa mảnh ; rồi cân qua đời Thương-Nguồn thời biết, từ tạo đời người này mấy ngàn năm ? Còn muốn biết coi thế tạo mấy lần, tận mấy lần ? cũng dùng thước Thiên-cơ mà đo rừng núi biển sông, coi đá núi lớn mỗi năm bao nhiêu ? sẽ biết trong hoàn cầu đất nào có trước, đất nào nổi sau ? tạo thế mấy lần, tận mấy lần ! xin người khá hiểu ? »

Ôi ! Đưa mắt nhìn Thế gian ; cơ trời đã sanh biến.....
Kìa các nước liệt cường, nung đúc biết bao nhiêu là đồ
khí cụ ? Toàn là đồ dễ giết người một mũi vạn mạng sanh
linh ! nước này tranh sức mạnh, nước nọ không chịu kém
thua tạo chế vật chất cải trời ; hỏi vậy nước nào cũng
không chịu thua rồi món độc ấy dễ giết ai ? — Té ra nước
này hăm he nước nọ, ai chịu nhin ai ? rốt cuộc hai cái sức
mạnh ấy gần nhau sẽ đụng nhau mà nổ rền trời, người ta
nào còn sống dặng !! Ôi vì vậy mà cuộc tàn cầu đại-biến
này tôi kể chắc rằng : « Chừng nào cho hết những vật dữ
tợn ấy thôi mới thôi cho... Đến buông tay rồi thì còn
gì kể xiết » ? Còn điều thứ hai nữa là : « Trong lúc đại nguy
này. Dịch-khí thừa cơ mà giết người một cách dữ dội
ghê gớm. Bối ăn lũng không hòa, nằm bờ ngũ bụi, đói
khát lạnh lẽo. Bình thường đây còn không khỏi hại hằng
năm ; há huống gì là trong lúc nguy biến ấy. »

Tôi điều thứ ba nữa là : « Cũng thừa trong lúc đó hoặc
sau khi ; những con nít đời này mới 10, 11 tuổi đã biết
rõ cái tình dục rồi, nếu lộn xộn cùng nhau dâm loạn thì
còn chi kể ! Kìa trước mặt ta bằng thấy hiện thời trai vừa
12, 13, đã đi kiếm vợ 12, 13. Ôi ! mới đây hồi đời cha mẹ
chúng ta đi nói vợ, hoặc 18 cũng ngoài 20, mấy tạo xây
củi Hạ hạ hạ nguồn chẳng đầy 4, 5 chục năm nay, còn có
12, 13 tuổi mà đã đôi bạn nhau rồi, dặng mà tận thế cho
mau !... Ấy là cơ thể đã định hết đời người.

Trẻ nhỏ mà đôi bạn sớm chừng nào thì có con mau
chừng nấy. Đố ai có biết tại sao ? còn người vợ lớn tuổi
lại lâu sanh đẻ : Ôi ! người ta, hỏi người ta ! người ta
có biết người ta chẳng là ?..

LỜI THÀNH THẬT

Cuốn Tận-Thế, tới đây đã hết quyền thứ nhứt ; có lẽ
nhiều vị hỏi : « Có nào chuyện còn hằng vạn, sách vắng
tắc như thế, làm sao kiếp biếu ?... »

Tôi xin tỏ nỗi đau đớn rằng : « Tôi hết lòng muốn đem ra mà lược giải, song than ôi ! cũng vì cơn nguy khốn ! ở vào đời kiêm-tìm chữ mưu cuộc thế, mà kẻ biết đời cam chịu cắn răng : thà cắn răng mua lấy khổ : tự lấy mình lại gọi là vui. Vậy có đời lời thành thật, hầu lựa lần quyền thứ nhì ra tiếp, kể rõ chuyện di-doan và thiên-dân địa-ngục-hiển-nhiên, trong cơ bí-mật của trời rõ lý. Ôi ! thảm thay ! đường công-bình rập chắc quá lâu mà thế gian tận tuyệt.

HỒNG-MINH

Kính-bach

In tại nhà in XƯA-NAY Ng.-háo-Vĩnh,
62-64, Boulevard Bonard - Saigon

12

SÁCH MỚI XUẤT BẢN

Anh Hùng Hào Kiệt Rôma

Chuyện nước Rôma (Lamã) và dân Rôma
của Nguyễn-hắc-Vĩnh soạn.

Mỗi tập có hình chụp cực khéo, in giấy láng tốt, giá 0 \$ 25

Đã in rồi, tập thứ nhất, thứ nhì, thứ ba thứ tư.

Còn đang in tiếp luôn luôn.

Ai muốn mua sẽ xin do nơi Nhà In Xưa-Nay
32-64, Boulevard Bonard Saigon.

Tôi là Annam

Tôi chỉ mua Savon

của hàng Annam

bán mà dùng.

Savon trắng

HIỆU MẶT TRỜI MỘC

và Savon đen

HIỆU CON RỒNG

của hàng Annam Hạovĩnh Côngty là

tốt nhất, cứng nhất, ngời nhất, bọt

nhieu, lâu tiêu, giặt không mục đồ.

Biên giá 1000 đ.
Đi đàu Hông 16 ml
Sài Gòn 26/5/78
Tôn Đức Thắng

THƯ VIỆN QUỐC GIA VIỆT NAM
BIBLIOTHECA NATIONALIS DU VIETNAM